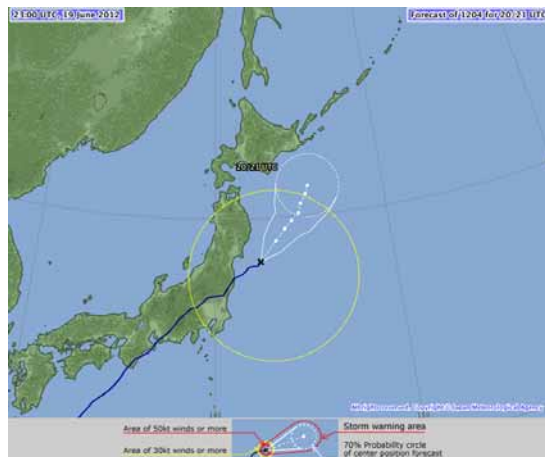


Taifuuni-terveiset

Tätä kirjettä kirjoittaessani sade piiskasi ikkunoita vasten, kun taifuuni numero neljä teki tuloaan Nishinomiya päin. "Katsotaan miten rajuksi sade yltyy." Koulut olivat tältä päivältä peruttu ja eri mediat tiedottivat myrskyn eri vaiheista tarkkaan. Japanilaiset osaavat onneksi ottaa nämä myrskyt tosissaan ja ovat varovaisia liikkeissään. Varmuuden vuoksi myös lähetyksen johtokunnan kokous siirrettiin seuraavalle viikolle. Myrsky meni kuitenkin ohi sen kummemmin elämää hankaloittamatta. (AP)



Japanin meteorologisen laitoksen sivuilla näkyy paitsi trooppisten myrskyjen liikkeitä, myös maanjäristysinformaatiota: <http://www.jma.go.jp/>



Helen yöpyi yksin sairaalassa



Seuraavan kerran v. 2030 Hokkaidolla?

Perheen kuulumisia

Sakura-aika päättyi meidän perheemme osalta ikävästi, kun Helen tippui sakurapuusta ja sai lievän kallonmurtuman. Pari päivää meni sairaalassa tilaa seurattessa ja tutkimuksia tehdessä. Onneksi aivoihin ei näyttäisi tulleen vaurioita ja muutaman päivän oksentelun jälkeen tyttö on ollut aivan terve. Olemme hyvin kiitollisia Jumalalle hänen varjeluksestaan.

Aimi on viihtynyt leikkikoulussa hyvin ja saanut uusia ystäviä. Japanin kielikin tuntuu karttuvan päivä päivältä.

Benjaminin ja Helenin kesäloma alkoi jo ennen Aimia. He käyvät innokkaasti pianotunneilla ja harjoittelevat japanilaisia merkkejä. Sitten kun koko perheen kesäloma alkaa heinäkuussa, suuntaamme jälleen Pohjois-Japaniin mökkeilemään. Siellä odottavat kirkas järvi ja vehreät vuoret.

Yksi kevään huikea luontoelämys oli 21.5. tapahtunut rengasmaisen auringonpimennys, jonka näimme hienosti lasten koulun pihalta ison joukon kanssa. Tämä oli siitä erikoinen pimennys, että auringosta jäi ohuen ohut rengas "kuun" ympärille. Pilvisen sään takia siitä jopa sai otettua kuvia ilman erityisiä suojafilttereitä. (AP)

Seurakunnan toimintaa

Viime viikolla meitä ilahdutti seitsemän hengen aktioryhmä Suomesta, joka osallistui lasten englannin piiriin ja aikuisten suomen piiriin. 5-7 -vuotiaita lapsia vähän jännitti, kun paikalla oli niin paljon vieraita ihmisiä, mutta hienosti se meni. Näille lapsille (ja heidän äideilleen) ryhmä piti käsinukke-esityksen, jossa pohdittiin uskon peruskysymyksiä.



Jumalanpalveluksen aluksi on pyhäkoulu, johon osallistuu keskimäärin 6 lasta (sekä kaikki aikuiset).



Korealainen pastori Kang pitää keskiviikkoisin kirkollamme korean kieliryhmää.



Torstaina ja perjantaina kirkolla on lasten englanninopetusta. Tässä kolme 2-luokkalaista opiskelijaa.

Suomen piirissä he kertoivat Suomesta sanoin ja kuvin. Lopuksi oli evankelioiva draama ja todistus. Kaikki osallistujat olivat hyvin mielissään, kun saivat jutella suomalaisten kanssa. Teehetki venähti pitkäksi, kun keskustelu pysyi vireänä niin suomeksi, japaniksi että välillä englanniksi.

Kieliryhmissä onkin ollut varsin vilkasta viime aikoina. Pienempien lasten enkkuryhmässä on välillä jopa 20 lasta, heidän äitinsä sekä pikkusisaruksia, yhteensä 40 ihmistä. Lapset ovat opetuksessa varsin hyvin mukana. Äitejä joutuu joskus pyytämään olemaan hiljaa. Ennen kaikkea on ilahduttanut se, että Raamattu-hetkessä lapset selvästi kuuntelevat tarkkaan ja ottavat vastaan Jumalan Sanaa. Rukouksemme on, että nämä sanat voisivat jäädä heidän sieluihinsa ja synnyttää uskoa.

Monet aikuisiässä kristityksi tulleet ovat nimenomaan lapsena käyneet joskus kirkossa pyhäkoulussa tai kristillisessä leikkikoulussa. Vaikka tuloksia ei siis heti meille näy, voimme jättää kaikki nämä lapset Herran käteen.

Pastori Kangin pitämässä korean ryhmässä on myös uusia kävijöitä. Yksi heistä uskaltautui jopa jumalanpalvelukseen, jossa Kang-sensei oli saarnavuorossa. Tämä noin kuusikymppinen rouva kertoi, että hän on ensimmäistä kertaa kristillisessä kirkossa ja kielipiirissä luki ensimmäistä kertaa Raamattua. Tällä hetkellä hän ei kuulemma usko mihinkään jumaluuteen, mutta hänestä on mielenkiintoista kuulla, mihin muut uskovat.

Aikuiden englannin ryhmässä on myös muutamia uusia oppilaita, jotka aktiivisesti osallistuvat myös Raamattu-hetken keskusteluihin. Yksi rouva kertoi, että kyllä hän aina on uskonut, että Jumala on olemassa. Toinen taas sanoi, että tämä kristittyjen Jumala on oikein hyvä, mutta kyllä hän myös Buddhaan uskoo. Meillä oli siinäkin hetkessä hyvä tilaisuus kertoa, mihin itse uskomme.

Mutta kaiken kaikkiaan on iso ilo, että pystymme kirkossa eri piireissä kohtaamaan viikoittain näinkin monia ei-kristittyjä. Ja koska olemme kirkossa, Raamatun opettaminen piirien yhteydessä on täysin luontevaa, eikä tunnu olevan ongelma kenellekään. Iso haaste ja rukousaiheemme on, että he löytäisivät tiensä myös jumalanpalvelukseen, raamattupiireihin ja kasteopetukseen. Nimittäin se askel onkin sitten aivan toisella tavalla iso ja vaikea japanilaisille. (AP)

Esittelyssä Shibakawan perhe

Kun Pohjois-Japanin itärannikolla tapahtui suuri maanjäristys ja sitä seurasi valtavaa tuhoa aiheuttanut tsunami perjantai-iltapäivänä 11.3.2011, Y-san (40) ja A-san (40) asuivat Fukushimaa läänissä kahden lapsensa R-kunin (6) ja A-chanin (3) kanssa. He selvisivät tästä lähes 20 000 henkeä vaatineesta järjestyksestä ja tsunamista ilman vaurioita, mutta kun läheisessä ydinvoimalassa tapahtui räjähdys, perheen isä A-san päätti toimia vaiston perusteella: "Nyt täältä pois ja äkkiä!"

Perhe ei asunut 20 km pakollisen evakuoinnin alueella, vaan n. 60 km päässä voimalasta. Silti perhe ei halunnut jäädä odottelemaan, mitä viranomaiset suosittelivat, vaan he pakkasivat tärkeimmät tavarat autoon ja lähtivät ajamaan kohti Nishinomiya, Länsi-Japanissa sijaitsevaa A-sanin kotikaupunkia lauantai-iltapäivänä. Sunnuntaina, jumalanpalveluksen loppupuolella, he pääsivät perille ja A-san päätti tulla aluksi suoraan Nishinomiyan kirkolle. Siellä järkyttynyt mies istui hetken kirkon penkillä ja mietti, mitä tästä kaikesta seuraa. Tekikö hän oikein jättäessään lääkärin työnsä Fukushimaa?



Perheen äiti Y-san, myös lääkäri, on syntynyt Fukushimaa. Hänelle synnyinpakkakunnasta lähteminen oli myös vaikea askel. Loppujen lopuksi hän toteaa: "Siinä hetkessä koin, että olen nyt ensi sijassa vastuussa lapsistani." He päättivät jäädä Nishinomiyaan A-sanin vanhempien tilavaan taloryppääseen pysyvästi. Radioaktiivinen säteily on pelottava vihollinen, pienille lapsilleen he haluavat tarjota lapsuuden ilman säteilyn pelkoa. Silti päätös ei ollut helppo, Y-sanin vanhemmat eivät mm. halunneet jättää kotipaikkaansa, ja he asuvat edelleen Fukushimaa. A-sanin nuorempi veli on myös edelleen työnsä vuoksi Fukushimaa läänissä. Vaimonsa ja lapsensa hän kuitenkin lähetti vanhempiensa luo turvallisempaan Nishinomiyaan. Myös Y-sanin ystävätär pakeni Nishinomiyaan kahden pienen lapsensa kanssa samaan "mummolaan." Hänen miehensä joutui jäämään työnsä vuoksi Fukushimaan. Y-san ja A-san toteavatkin: "Olemme onnekkaita, kun meillä oli paikka, mihin paeta. Suurimmalla osalla 20 km evakuointirajan ulkona olevilla ei ollut todellista mahdollisuutta muuttaa muualle."



A-san on kristitty, vaimo Y-san ei. A-sanin äiti ja isoäiti ovat kristittyjä ja jo lapsuudessaan hän kävi joskus kirkossa. A-san kertoo, että joitakin vuosia sitten hän joutui työnsä vuoksi olemaan muutaman vuoden perheestään erossa. Silloin rankka työ, terveyden reistailminen ja yksinäisyys ajoivat miehen läheiseen Matsushiron kirkkoon, jossa hänet sittemmin kastettiin. Nishinomiyan luterilaisessa kirkossa hän on joka sunnuntainen vieras lastensa kanssa.

Y-san kertoo, että vaikka maanjäristys ja siitä seuranneet asiat ovat olleet järkyttäviä, niin jotain hyvääkin on hänen elämäänsä tullut. Ennen katastrofia kiireinen anestesialääkäri teki kokopäivätyötä ja lapset olivat päivähoitossa. Varsinkin tytär A-chan joutui aloittamaan päivähoiton jo kolmen kuukauden ikäisenä. Y-sanina oli kovasti alkanut huolettua

suhteensa pieneen tyttärensä, jonka kanssa ei ehtinyt juurikaan viettää aikaa. Katastrofin jälkeen Y-san oli kotona lastensa kanssa ja kokonaisen vuoden ajan hän sai viettää erityisesti Pikku-A-chanin kanssa rauhallista kotielämää. Y-san kokee, että Jumala jotenkin tässä asiassa heitä johdatti. Nyt isovelji R-kun aloitti juuri ensimmäisen luokan ja A-chan viettää muutamia tunteja päivässä kristillisessä leikkikoulussa. Y-san tekee yhden tai kaksi työpäivää anestesialääkärinä samassa sairaalassa, josta ortopedi A-san melko pian muuton jälkeen sai uuden työpaikan. Välillä he ovat yhtä aikaa leikkaussalissa, A-san leikkaa ja Y-san nukuttaa. Muutama kuukausi sitten valmistui perheelle uusi koti entisen A-sanin isovanhempien talon kohdalle.

Kotona perheen isä lukee lapsille Raamattua ja rukoilee heidän kanssaan. Perheen äiti ei sitä vastusta. Hänkin käy joskus perheensä kanssa kirkossa ja osallistuu kristillisen leikkikoulun hengellisiin tilaisuuksiin. A-san iloitsee siitä, että kirkkoon voi tulla välillä äänekäiden lastenkin kanssa. "Viime aikoina olen jo pystynyt keskittymään paremmin saarnaankin", hän kertoo hymyillen. Oma äiti ja 93-vuotias isoäitkin ovat aina mukana samassa jumalanpalveluksessa.

Vaikka Shibakawan perhe on jo päässyt hyvin asettumaan Nishinomiyaan, ei Fukushima unohdu. Y-san sanoo: "Sitten kun lapset ovat aikuisia ja elävät omaa elämäänsä, haluaisin tehdä jotain Fukushimaa ihmisten hyväksi, nimenomaan lääkärinä. En tiedä, mitä se voisi olla, mutta haluaisin auttaa niitä, jotka joutuivat jäämään." (AP)



Erään seurakuntalaisen 1-luokkalaisen tyttären piirustus. Helluntaipäivän liturginen väri on punainen.

Lasten uusi lukuvuosi Canadian Academyssä alkaa elokuun 23. päivä. Suomi-koulun opettajana toiminut Ulla Pendolin on heinäkuussa palaamassa Suomeen kausilomalleen, joten seuraavan kouluvuoden ajan täällä toimii vapaaehtoisena Laurille jo Etiopiasta tuttu **Kirsti Viitasaari**. Ope-Kirsti toimi Etiopian suomalaisen koulun opettajana kun Lauri oli vasta aloittelemassa omaa koulutietään. Kirsti siunataan matkaan Kansanlähetykspäivillä Pieksämäellä sunnuntain 8.7. klo 13:00 alkavassa juhlassa. Muistattehan häntä rukouksissa kun hän valmistautuu vajaan vuoden pituiselle lähetysjaksolle Japaniin!

Syksyllä Japanin työalueen lähettien määrä onkin supistunut varsin pieneen. Täällä on kolme perhettä: Nummelat, Savoset ja me, sekä sitten Kirsti Viitasaari. Rukoilkaa viisautta meille täällä työtä tekeville, että osaisimme käyttää aikamme oikein ja viisaasti. Työtä on paljon, mutta työntekijöitä on varsin vähän. (LP)

**Asako, Lauri,
Benjamin, Helen
ja Aimi
PALMU**

POSTIOSOITE:
11-17 Kubo-cho
Nishinomiya-shi,
662-0927 JAPAN

PUHELINNUMERO:
+81-798-34-2119

TEKSTIVIESTIT:
+81-80-3859-3769

SÄHKÖPOSTIT:
lauri@palmu.st
asako@palmu.st

Ystäväkirje löytyy
myös netistä!
Käy tutustumassa:
www.palmu.st

"Hyvää kesää kaikille!

*Asako
Lauri*

*Benjamin
Palmu*

*Helen Palmu
AIMI*

Iloiten kiitämme Taivaan Isää:

- Varjeluksesta Helenin onnettomuudessa
- Äitienpäivän elokuvahetki; "Postia pappi Jaakobille" tuntui puhuttelevan monia
- Pastori Masakin katekismustilaisuus oli antoisa
- Asakon äiti ja isosisko (ja kohta isäkin) ovat palanneet Suomeen, kiitos heidän täällä olostaan ja työstä Japanin hyväksi
- Savosen perhe, joka on aloittanut Hat-Koben työn kielikoulun päätyttyä

Rukoilkaamme yhdessä:

- Kivirannan perhe – Antti Kiviranta kävi Jukka Kallioisen kanssa pakkamassa tavarat ja he palvelivat seurakuntia monin tavoin
- Shibakawan perhe kunta
- Seurakuntamme jäsen, joka on väsynyt ja masentunut
- Että tavoittavista piireistä voisi pelastua ihmisiä

Työtämme Japanissa voit tukea nimikkoseurakuntiemme Alavan, Kalevan, Karttulan, Kirkkonummen, Loviisan, Meilahden, Männistön ja Nilsin kautta. Taloudellisen tuen työllemme voit myös kanavoida **Helsingin Kansanlähetyksen:** FI33 8000 1001 5582 47 tai FI88 5723 0220 1833 83 (Viite 22703) tai **Pohjois-Savon Kansanlähetyksen:** Nordea FI09 1078 3000 2019 38 tai Sampo FI53 8000 1901 6120 60 tai **Uudenmaan Kansanlähetyksen kautta:** Sampo FI48 8000 1501 4822 03. Viestiksi: **Palmut** sekä **kotiseurakuntasi nimi** (kirkon lähetykskannatustilastoa varten). Lähettisihteerimme Helsingissä: *Terhi ja Henri Halminen (040-764 7060)* ja Pohjois-Savossa: *Jouni ja Vappu Palmu (050-405 9762)* ja Uudellamaalla *Pauli Vehko (040-577 8383)*